

## ע"פ 8656/12 - אשר נוף נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17-12-8656 נוף נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ערן קוטון

אשר נוף

מערער

נגד

מדינת ישראל

משיבה

**פסק דין**

1. לפניה ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שנייתן בגדרי תח"ע 15-05-6050.

2. לפני בית משפט קמא הונח כתוב אישום בו נטען כי ביום 25.2.15 נהג המערער באופנו והוביל עליו חפץ אשר עלול היה למנוע שליטה מלאה באופנו. בהמשך תוקן כתוב האישום בו יוחסה למערער עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. על פי הטענה נהג המערער באופנו בנסיבות ראש עת הוביל על האופנו כלבה בין רגליו.

3. המערער טען בבית משפט קמא כי לא סיקן את משתמשי הדרך והכלבה לא הפרעה לניגותו. עוד סבר כי לא היה פסול בה坦הלו וולך בקש לזכותו. בית משפט קמא שמע את השוטר אשר ערך את דוח התעבורה וקיבל תמונה של המערער רוכב על האופנו. כן שמע את דבריו המערער ועיין בתמונת שיחת שנערכה בין המערער לבין השוטר בעת רישום הדוח, שיחה אשר הוקלטה ואף תקליטור המתעד אותה הוגש לבית משפט קמא. בית משפט קמא קבע כי עדות השוטר הייתה אמינה ומהימנה. כן קבע כי הניגטו של המערער, עת הכלבה נמצאת בין רגליו, מהווה סיכון ממשי הן עבורו והן עבור משתמשי הדרכים האחרים. בית משפט קמא אף הבHIR בהכרעתו כיצד מצב זה עלול לסכן את המערער ואת משתמשי הדרכים האחרים. לגשטי קביעותיו של בית משפט קמא נכוונות וראויות. משכך, על פניו הדברים נראה כי העבירה אשר יוחסה למערער בכתב האישום המתוקן אכן בוצעה מבחינה עובדתית.

4. למרות האמור לעיל, סבורני כי נמנעה מן המערער אפשרות לטעון ולהוכיח טענות הגנה מסוימות בגין עשוי היה הוא לעורר ספק סביר בדבר אשמתו. המערער אדם מבוגר, נעדר כל הרשעה תעבורתית קודמת או כל הסתמכות אחרת. המערער אף שירת כמתנדב במשטרת וטען כבר בעת רישום הדוח כי קצין בכיר במשטרת התנועה הבHIR לו שמעשו אינם מהווים עבירה. המשיבה לא בינה את טענת הגנותו ואף לא יקרה קשר עם אותו קצין וכי למרות שפרטיו היו ידועים. המערער הגיע בקשה לזמן את אותו קצין עד הגנה מטעמו. לטענת המערער לו סבר כי הוא מבצע עבירה לא היה מעלה על דעתו לפעול כפי שפועל. הסתמכו על העצה המשפטית שקיבל מקצין תנוועה בכיר גרמה לו לסביר, גם אם בטעות,

שאינו מבצע עבירה. כן ביקש המערער לזמן עד הגנה שוטר נוסף אשר פרטיו לא היו ידועים לו אך חזותו תועדה בתמונה, שוטר אשר עצר אותו באירוע אחר ונמנע מלחת לו דו"ח בגין אותו מעשה בדיקן.

5. נראה כי המערער, שאינו מייצג ואף לא היה מייצג בבית משפט כאמור, ביקש לבסס טענת הגנה בדבר טעות במצב משפטי, לפי סעיף 34ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולחילופין טענת הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. על כן אף הגיע לבית משפט כאמור את הבקשה שהגיש תוך שהתחייב לשאת בהוצאות העדים ככל שבית המשפט יורה לו כך. בבקשתו של המערער נדחתה מבלתי שההחלטה בדבר דחיתת הבקשה נומקה. בכך נמנעה מן המערער אפשרות לעורר ולו ספק סביר שמא קיימים סיג לאחריות פלילית על פי סעיף 34כ(ב) לחוק העונשין ושמא עומדת לו טענת הגנה מן הצדק. עוד יש להעיר כי המשיבה הודיעה לבית משפט כאמור, טרם החל הליך ההוכחות, כי לאחר בחינת החומר הקיים בתיק החקירה ונוכח נסיבותו של המערער, החלטתה לחזור בה מהאישום בהסתמת המערער ללא צו להוצאות. המערער לא הסכים לנוסח המוצע, כפי הנראה עקב תקשורת לקויה בין המשיבה לדברי משמעות המונח "נסיבותו".

6. בשקלול הנთונים, נוכח דברי המערער כי אם היה סביר שהוא עבירה כלשהי היה נמנע מפעולתו אך היה מושכנע כי אין הדבר כך, נוכח דבריו הלאוראים של קצין תעבורה רם דרג אשר אותו ביקש המערער לזמן לעדות עד הגנה, כיוון שההכרה שהמערער אכן נמנע עד כה מביצוע כל עבירה ולא רשומה לחובתו כל הרשעה בתחום התעבורה, קל וחומר בתחום הפלילי, גם שנוהג הוא ככל הנראה כבר משנת 1978, סבורני כי היה המערער עשוי לעורר ספק סביר שמא קיימים סיג לאחריות הפלילית. ככל שהספק לא היה מוסר הרי הסיג היה חל. כן עשוי היה המערער לבסס טענת הגנה מן הצדק אשר אפשר והוא בה להצדיק את ביטול האישום.

7. המערער מודיע כי רק שעסוקין בעבירה ועליו להימנע מביצועה. המערער מקפיד קלה כחמורה מהישנות הפועולה שהבניה אותו אל בין כתלי בית המשפט. היה שמנמזה מן המערער האפשרות לעורר קיומו של ספק בדבר תחולת סיג לאחריות פלילית או בדבר הגנה אחרת, במקרה חריג וייחודי זה סבור אני כי יש לזכות את המערער מביצוע העבירה המיוחסת לו וכך אני מורה.

הצדדים הסכימו כי פסק הדין יינתן בהעדרם.

**המצוירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותודה קבלתו.**

ניתן היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.